

[Justitsministeren.]

sternævn, hvortil man kan indgive klage. Jeg kan sige, at overvejet har man naturligvis, først da man i sin tid nedsatte udvalget, dernæst da man fik lovforslaget, men overvejelserne over, hvordan vi skal gå videre, om vi skal have en separat eller en samlet lovgivning, er ikke afsluttet endnu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at medspørgere ikke kan få ordet mere end én gang.

Af *Poulsgaard* (FP) til undervisningsministeren:

„Agter ministeren at tilbagekalde den næse, som Kolding byråd og Vejle amtsråd ifølge avismeddelelse skal have modtaget, fordi de har brugt den sunde fornuft og nægtet at anvende skatteborgernes penge til kursus i meditation?“

(Spm. nr. 156).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er en forside-reportage i Jydske Tidende for 20. marts 1974.

Poulsgaard (FP):

Spørgsmålet, jeg her har stillet til undervisningsministeren, gælder den fritidslovgivning, som blev vedtaget under VKR. Vi var nogle stykker, der troede, at den sunde fornuft nu skulle sættes i højsædet. Undervisningsministeren har taget ved lære af fremskridtspartiet, hvad angår Roskilde universitet. Hvorfor så ikke følge fremskridtspartiet og få dette afskaffet, så længe det foregår for skatteydernes penge? Men nej. Undervisningsministeren udtaler ifølge Jydske Tidende fra den 20. marts i år, at undervisningsministeriet må ligesom Vejle amt overholde lovene. Fritidsloven skal imidlertid til revision i næste folketingssamling, og så vil det være naturligt at tage spørgsmålet om faget transcendental meditation op til overvejelse igen.

Jeg savner et klart nej til den slags ting. Jeg vil gerne minde om, at for et par år siden fandt nogle, der boede i Videbæk, på, at de ville lære at spille klaver. Så skulle der hentes en musiklærer fra Holstebro. Han

skulle have kørselspenge og timeløn. Selvfølgelig sagde de fornuftige folk i Videbæk nej til den slags ting, men de blev nødt til at gå med til det. Det er jo en fuldstændig forvirret ordning at have. Jeg kan overhovedet ikke forstå det, og jeg troede, at folketingsmændene herinde havde stået i kø for at stille spørgsmål til undervisningsministeren om den slags ting. Vi kan og må ikke byde skatteborgerne sådan noget. Det er fuldstændig spild af skatteborgernes penge.

Undervisningsministeren (*Tove Nielsen*):

Spørgsmålets nærmere baggrund er, at en afgørelse truffet af undervisningsministeriets direktorat for ungdomsundervisningen blev indbragt for departementet som ankesag. Afgørelsen angik spørgsmålet om, hvorvidt emnet videnskab om kreativ intelligens og dens praktiske aspekt, transcendental meditation, kunne godkendes som emne for aftenskolen og for foredragsrækker.

Efter de gældende retsregler for området er der ingen tvivl om, at emnet kan og skal godkendes, og direktoratets afgørelse herom blev derfor tiltrådt af departementet. Ved ankesagens ekspedition i departementet blev det imidlertid konstateret, at sagens behandling i amtskommunen havde været ret usædvanlig, og det er ministeriets bemærkninger om denne behandling, som åbenbart er blevet opfattet som en kritik af amtsrådet.

Jeg vil gerne oplyse kort om dette: Amtsrådets undervisnings- og kulturudvalg behandlede spørgsmålet om godkendelse af emnet i et møde i august måned 1973, og det fremgår af mødereferatet, at afgørelsen fra direktoratet for ungdomsundervisningen om, at emnet kunne godkendes, var fremlagt på mødet, men trods dette besluttede udvalget at meddele initiativtagerne, at emnet ikke kunne godkendes. I skrivelsen herom gjorde man samtidig initiativtagerne opmærksom på, at afgørelsen kunne indankes for direktoratet for ungdomsundervisningen. Dette skete, og der opstod derefter en korrespondance mellem den private initiativtager, amtsrådets undervisnings- og kulturudvalg og direktoratet samt på ny behandling i udvalgets møde i september måned 1973.

Efter afslutningen i november måned af den nævnte korrespondance, som sluttede